

Diktáty – priama reč

Milka sa práve učila anglický jazyk. Zrazu zazvonil telefón. „Prosím, Milka Nová,“ zaznel do slúchadla jej hlas. Z druhého konca sa ozvalo: „Ahoj, tu je Jana. Nepôjdeme do kina?“ Milka váhavo pozrela na učebnicu angličtiny. Zmocnil sa jej zvláštny pocit. „Nemôžem,“ odvetila napokon smutne, „musím sa ešte učiť.“ Rada by si pozrela nejakých filmových hrdinov. Učenie je však dôležitejšie.

„Kedy dokončíš túto prácu?“ spýtal sa ma Jano.

„Stretneme sa popoludní,“ povedala, „a pôjdeme na zmrzlinu.“

Starenka hovorí: „Prinesiem trochu slamy pre kravičky.“

„Aká stopa? Čo to má znamenať?“ zvolal odrazu Tóno.

Niektorí námorníci navrhli: „Oboplávame zemeguľu severnou námornou cestou.“

„Možno je to slnko,“ povedal Jurko, „ale nie je ho vidieť.“

Z Eleny zrazu vyletelo: „A čo ti na to povedala?“

Mach a Šebestová do slúchadla zavolali: „Haló!“

„Môžem ti pomôcť?“ spýtala sa.

„Platí,“ povedala som, „zajtra sa stretneme.“